

**COMUNICAT DE LES 21 UNIVERSITATS DE LA XARXA VIVES
SOBRE LA DENOMINACIÓ DEL CATALÀ A LA NOVA LLEI DE LLENGÜES D'ARAGÓ**

Davant l'aprovació a les Corts d'Aragó de la Llei d'ús, protecció i promoció de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies, el Consell General de la Xarxa Vives, format pels rectors i rectores de 21 universitats de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Catalunya Nord, Andorra i Sardenya, vol fer les consideracions següents:

1. El nou text legal deroga el que es va aprovar l'any 2009, que reconeixia el català com una de les llengües pròpies d'Aragó, i atribueix una nova i inèdita denominació al català d'acord amb les sigles LAPAO (Llengua Aragonesa Pròpia de l'Àrea Oriental), a més de renombar l'aragonès com a LAPAPYP (Llengua Aragonesa Pròpia de l'Àrea Pirenaica i Prepirenaica). Aquests noms no corresponen a cap idioma i són totalment aliens al criteri científic de la filologia romànica, que considera inqüestionable la unitat de la llengua catalana en els territoris d'Andorra, Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Catalunya Nord, l'Alguer, i part d'Aragó.
2. Aquest és també el criteri de l'Institut d'Estudis Catalans, com a autoritat acadèmica a la Franja de Ponent. Obviar les seues recomanacions equivaldria a suposar que la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua hauria de limitar les seues competències a determinades circumscripcions administratives definides per un territori concret.
3. El neologisme que introdueix la nova llei planteja un interrogant inquietant sobre les conseqüències del nou front obert, a més de constituir la manifestació més transparent d'una concepció estreta de la riquesa lingüística i cultural d'Aragó.
4. El respecte a l'àrea geogràfica de cada llengua és una obligació de les autoritats, d'acord amb la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries. A més, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa ha recomanat reiteradament a l'Estat espanyol que aplique un marc jurídic específic de protecció del català i de l'aragonès, i ho ha fet emprant explícitament aquestes denominacions.
5. En definitiva, la llengua no pot ser objecte d'instrumentalització política, ben al contrari, ha de ser objecte de protecció com a eix del patrimoni cultural d'una societat. Per tots aquests motius, la Xarxa Vives d'Universitats fa una crida al sentit comú per tal que la llei respecte la convenció filològica i el nom de la llengua catalana.